

en Afskrivningsprocent, og hvis man vilde forlange at faa Rente af Statsbanerne, maatte man gaa til at sætte denne Anlægskapital betydeligt ned. Jeg skal i denne Forbindelse erindre om, at i 1902—03 blev Statsbanernes Anlægskapital meget betydeligt nedskreven, den blev skreven ned til et Beløb af 180 Mill. Kr. Naar man kom til dette Tal, saa var det ikke rent tilfældigt, det grundede sig netop paa en Vurdering, som selvfølgelig var skønsommæssig; men jeg gaar dog ud fra, at dette Tal er et saa nøje Udtryk for Statsbanernes virkelige Værdi, som man overhovedet paa dette Tidspunkt kunde komme til. Dette Tal er senere vokset, og det kan gerne være, at denne Tilvækst er posteret noget for højt, det er jeg selv tilbøjelig til at mene, men jeg tror dog, at selv om man havde foretaget en rationel Afskrivning fra 1902—03 lige til Dato med 1 eller 1½ pCt., vilde det ikke have forrykket Billedet ret meget. Det vilde have forrykket det for saa vidt, som vi, i Stedet for ved Udgangen af 1909—10 at staa med en Anlægskapital af 260 Mill. Kr., maaske vilde have staaet med en Anlægskapital af ca. 240 Millioner, saa det vilde i Virkeligheden ikke betyde saa meget. Jeg har ogsaa Indtrykket af, at det ærede Medlem, der talte om disse Forhold, ikke er rigtig klar over, hvorledes den Afskrivning er, som vi have i Øjeblikket, thi vi have nogen Afskrivning i Øjeblikket, den findes paa Finanslovens § 6 B. 8. Udgifter til Fornyelse af Anlæg og Materiel. Man finder her bl. a. 3 Poster, der i Virkeligheden ere Udtryk for den Sum, der afskrives. Paa Forslaget for i Aar finder man Posten: Fortsættelse af Sporforstærkningen paa de jyske Hovedbaner 430,000, Forstærkning af Overbygningen paa den jyske Midt- og Nordøstbane 310,000 og endelig Udrangering af Driftsmateriel 250,000 Kr. Disse tre Summer udgøre tilsammen 990,000 Kr. Hertil kommer saa et Beløb til mindre Udvidelser og Anskaffelser paa 450,000 Kr., som paa en Maade ogsaa er en Afskrivning. Disse 450,000 Kr. kunde vi i Virkeligheden med lige saa stor Ret opføre paa § 27, fordi det er Nyanskaffelser, men det er — som det hedder — kun mindre Udvidelser og Anskaffelser, d. v. s. Anskaffelser, hvis Bekostning i de enkelte Tilfælde ikke har været ud over 15,000 Kr. Man har den Regel, at disse Smaasummer skulle føres paa § 6 og ikke paa § 27, og jeg tror, at det er praktisk at gøre det, thi for saa smaa Beløb vil det i mange Tilfælde være ret vanskeligt at skelne imellem, hvad der er Vedligeholdelse, og hvad der er Nybygning. Selv om man i Fremtiden gik til en

rationel Afskrivning, maatte man vistnok alligevel beholde denne Regel. Men om man ogsaa bortser fra dette Beløb, bliver der alligevel et Beløb tilbage paa 990,000, altsaa med et rundt Tal en Million, som repræsenterer Afskrivningerne i dette Øjeblik. Hvis man gik til en Afskrivning af 1 pCt., vilde vi altsaa imidlertid faa en Afskrivning af 2½ Mill. Kr., altsaa 1½ Mill. Kr. mere, end vi have nu. Og gik man til en større Procent, vilde Summen selvfølgelig ogsaa blive større, og saa vilde man — som jeg sagde i mit indledende Foredrag — komme til det Resultat, at det Udbytte, vi i Øjeblikket faa af de danske Statsbaner, i Virkeligheden er negativt.

Ærede Medlemmer ville i Anmærkningerne til Finanslovsforslaget Sp. 474—75 faa Oplysning om, hvorledes den Postering, der nu bruges, begrundes, og man vil yderligere faa Oplysning derom, hvis man søger tilbage til Jernbanekommissionens Betænkning. Det er slet ikke rigtigt, som det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Bang) sagde, at Afskrivningen beror paa et Skøn, og at den er fuldstændig tilfældig. Det er aldeles ikke rigtigt; man har bestemte Regler at gaa efter, som man ogsaa følger. Noget andet er, om den Afskrivningsprocent, som paa den Maade fremkommer, er for lille, det mener jeg, den er. Men det er paa ingen Maade rigtigt, at den nuværende Afskrivning er ganske løs, at det er ganske tilfældigt, hvilket Resultat man kommer til. Det ærede Medlem sagde bl. a., at det, der karakteriserer disse Opgørelser, er den komplette Mangel paa System, den fuldstændige Principløshed, der hersker i saa Henseende, og henviser til adskillige Ting, som han mener skulle bevise dette. I saa Henseende forekommer det mig, at det ærede Medlem her er paa Vildspor, og det undrer mig for Resten, at han er det, fordi — det maa jeg indrømme — jeg anser ham for et godt Hoved; jeg synes derfor, det er underligt, at han kan drage de Slutninger, han drager. Det ærede Medlem kom til det Resultat, at naar der i Statsregnskabet findes f. Eks. en Udgift paa 105,943 Kr. 51 Øre til Foranstaltninger paa Aarhus Statsbanestation i Anledning af Landsudstillingen i Aarhus 1909, er det et Beløb, som ikke burde belaste Statsbanernes Anlægskapital. Det Spørgsmaal svarede den højtærede Minister allerede paa i Gaar og gjorde da opmærksom paa, at det her drejer sig om en Arealerhvervelse, som kommer Statsbanerne til gode, og som derfor naturligt bør belaste Statsbanernes Anlægskonto, i dette Tilfælde § 27. Det ærede Medlem nævned et